Bildiri No: **PB-054** **Doi:** 10.5606/phhb.dergisi.suppl2026.054

Parkinson Hastalığında Alt Üriner Sistem ve Seksüel Disfonksiyonun Değerlendirilmesi

Muhammet Güzelsoy[1], Demet Yıldız[2], Nilüfer Büyükkoyuncu Pekel[2], Muhammed Furkan Öztürkci[2], Ahmet Mermertaş[1], Asım Koz[1]

1SBÜ Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Üroloji Kliniği, Bursa, Türkiye
2SBÜ Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği, Bursa, Türkiye

Amaç: Parkinson hastalığında (PH) alt üriner sistem semptomları ve seksüel disfonksiyonun klinik parametreler ışığında nasıl etkilendiğinin incelenmesi ve bu otonomik bulguların sağlıklı popülasyona göre farklılıklarının çok boyutlu olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya 266 PH hastası ve 43 sağlıklı kontrol dahil edilmiştir. Veriler IPSS, ICIQ-SF, AAM, ASEX ve IIEF anketleriyle toplanmış, gruplar arası karşılaştırmalarda parametrik yöntem olan Bağımsız Örneklemler t-testi kullanılmıştır.

Bulgular: Gruplar arasında yaş açısından istatistiksel fark saptanmamıştır ($p > 0.05$). Tüm hastalar değerlendirildiğinde; hasta grubunda kontrol grubuna göre ASEX ($p < 0.001$), ICIQ-SF ($p = 0.035$) ve AAM ($p = 0.020$) skorları istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Hasta grubunda ASEX ortalaması (23.11), klinik eşik değer olan 19'un üzerindedir. Genel grupta IPSS, yaşam kalitesi ve IIEF skorlarında anlamlı fark izlenmemiştir ($p > 0.05$). Cinsiyet alt analizlerinde; erkek hastalarda kontrollere kıyasla yalnızca ASEX skorunda anlamlı bozulma ($p < 0.001$) saptanırken; kadın hastalarda ASEX ($p < 0.001$), ICIQ-SF ($p = 0.003$) ve AAM ($p = 0.028$) skorları kontrollere göre anlamlı derecede yüksektir.

Sonuç: Parkinson hastalığı hastalarında cinsel işlev bozukluğu her iki cinsiyette de belirgin olarak ortaya çıkmaktadır ve eşik değerlerin üzerindedir. Kadın PH hastalarında, erkeklerden farklı olarak aşırı aktif mesane ve idrar kaçırma semptomları da sağlıklı kontrollere göre anlamlı düzeyde daha şiddetlidir. Santral dopaminerjik eksikliğin ve ilerleyici otonomik dejenerasyonun bir yansıması olan bu semptomlar, hastaların klinik takibinde hastalık dinamikleri ve cinsiyet farklılıkları gözetilerek çok yönlü değerlendirilmelidir.